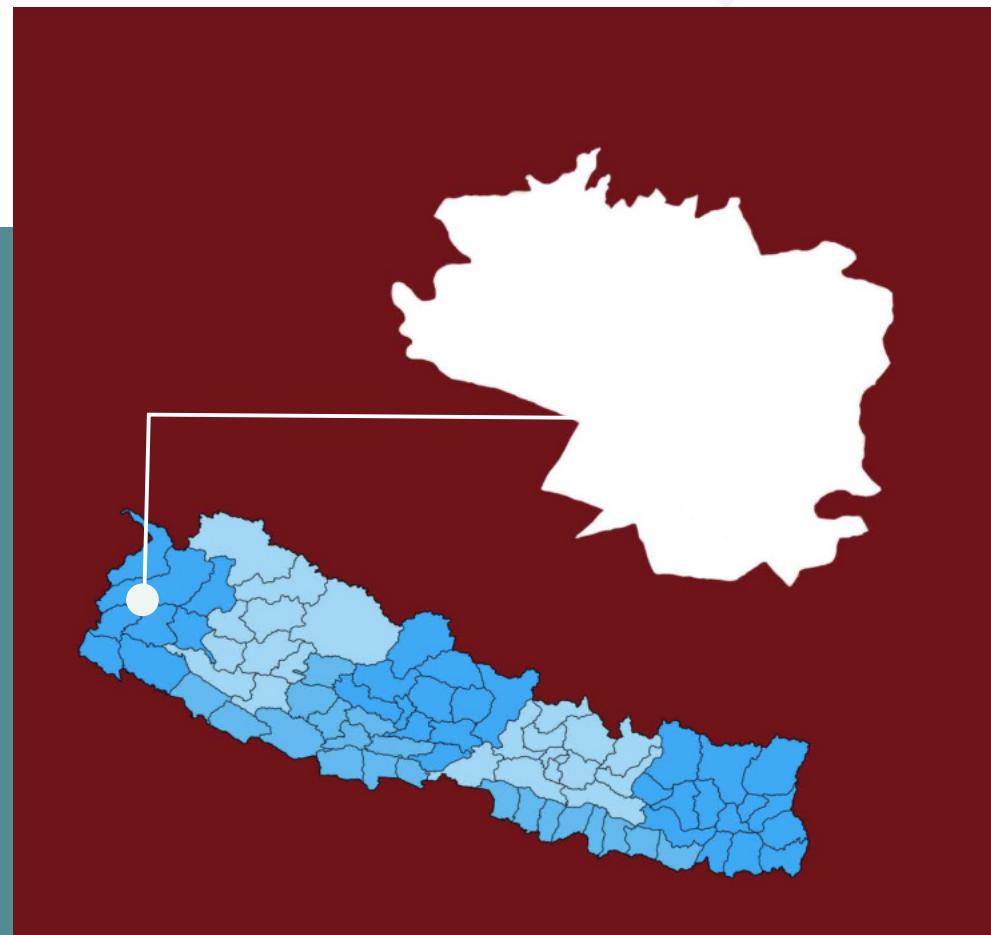

FAIR FACTS

धनगढी उप-महानगरपालिका

कुल जनसंख्या
१९८,६९२

युवा जनसंख्या
१०८,६०४

आर्थिक वर्ष २०७९/८० को धनगाढी उप-महानगरपालिकाको
कुल बजेट

१,८३,८९,२४,०००

क्षेत्रगत व्यय अनुमान

(४०.६५%)

सामाजिक विकास

लैंडिक समानता तथा
सामाजिक समावेशीकरण

१४ लाख ५ हजार

युवा तथा रेलकुद

८६ लाख १४ हजार

(८.९५%)

सुशासन तथा अन्तर्रसम्बन्धित क्षेत्र

मानव संसाधन विकास

२ लाख

श्रम तथा रोजगारी

१ करोड ९६ लाख

युवा र सहभागिता

उपभोक्ता समिति र युवा

१० लाख मन्दा बढी रकममा संचालन हुने योजनाका लागि जठन हुने उपभोक्ता समितिहरू नगरपालिकामा दर्ता हुने गर्दछन् । यस्ता उपभोक्ता समितिहरू उप-महानगरपालिकामा हालसर्न ३८ वटा रहेका छन् ।

उपभोक्ता समितिहरू ठोल मेला अथवा वडा मेलाबाट जठन हुने गर्दछन् । उपभोक्ता समितिहरू, कर्तीमा ७ जना र बढी ११ जनासर्नको जठन हुनुपर्ने प्रावधान रहेको छ । जस अन्तरगत ३३ प्रतिशत महिला, समावेशी र कार्यकारी पदमा कर्तीमा १ जना महिला अनिवार्य हुनुपर्ने व्यवस्था रहेको छ । उपभोक्ता समितिहरूमा युवाहरूको सहभागिता सुनिश्चित गराउनुपर्ने कुनै स्पष्ट प्रावधान भने छैन ।

ठोल विकास समिति र युवा

ठोल विकास समिति जठनको सन्दर्भमा, धनगढी उप-महानगरपालिकाले ठोल विकास संस्था समन्वय समिति जठन तथा परिचालन सञ्चालन निर्देशिका, २०७४ जारी गरेको छ । ठोल विकास समितिहरूमा वडा अध्यक्ष, जनप्रतिनिधि, ज्येष्ठ नागरिक, एकल महिला, बाल वलबका अध्यक्ष, महिला स्वास्थ्य स्वयम् सेविका लगायतको सहभागिता रहने व्यवस्था छ । तर, युवा सहभागितालाई जोड दिने सन्दर्भमा उप-महानगरपालिकाले यस निर्देशिकामा पनि कुनै व्यवस्था गरेको छैन ।

बस्ति स्तरको योजना छनौट

बस्ति स्तरको योजना छनौटमा वडाका विषयगत समुन्हारूसँग छलफल गर्ने भनिए पनि, बस्ती स्तरको योजना छनौटमा युवाहारूको सहभागिता सुनिश्चितता गराउने सञ्चालन छुट्टै प्रावधान छैन ।

अन्य

नगरसभा र सार्वजनिक सुनुवाईका लागि छुट्टाछुट्टै मेलाहरू आयोजना गरिन्छ । जसका लागि सार्वजनिक रूपमा सूचना प्रवाह गरिन्छ । यि मेलाहरूमा सबै तहका व्यक्तिहरूको सहभागिता रहन्छ । युवा सहभागीता सुनिश्चित गर्ने सन्दर्भमा छुट्टै प्रावधान छैन ।

सकारात्मक अभियास

धनगढी उप-महानगरपालिकाको १९ वटै वडामा सामाजिक परिचालकहरू छन् । परिचालकहरूले आ-आपनो वडामा हुने सरसफाई, युवा क्लब, आमा समुह, हिंसा रोकथाम लगायत विभिन्न कार्यक्रमहरूमा समुदायमा गएर सहजिकरण गर्ने गर्दछन् । हरेक महिना, नगरपालिकाले उत्कृष्ट काम गर्ने सामाजिक परिचालकहरूलाई उत्कृष्ट सामाजिक परिचालक भनेर प्रोत्साहन स्वरूप रु. ₹५०००/- सहित सम्मान गर्ने गरेको छ । वडा नं १९ का ३४ वर्षीय युवा सामाजिक परिचालक राम प्रसाद राना बैशाख महिनाको उत्कृष्ट सामाजिकको रूपमा सम्मानित भएका छन् ।

समुदाय स्तरमा उठेका युवा सरोकारका मुद्दाहरू

- स्थानीय तहको नीति निर्माण, कार्यक्रम छौठ र विकास निर्माणमा युवाहारूलाई सहभागी गराइदैन ।
- युवाहरूलाई आकर्षित गर्ने कार्यक्रमहरू छैनन् ।
- युवासँग सञ्चारित आधाकारिक तथ्यांकहरू छैनन् ।
- पालिका र वडाहरूले सहि रूपमा सूचना प्रवाह गरेका छैनन् ।
- युवा लक्षित कार्यक्रमहरू नगर्न्य मात्रामा मात्रै छन् ।
- स्थानीय सरकारको बुझाई युवा लक्षित कार्यक्रम भनेको खेलकुद मात्र हो भन्ने छ ।
- स्थानीय सरकार प्रति युवाहरूले विश्वास गर्ने सकेका छैनन्, जसले जर्दा युवाहरूले सार्वजनिक सरोकारका विषयमा चासो राख्दैनन् ।
- स्थानीय सरकार र युवा बिचमा सहकार्य र समन्वयको अभाव छ ।

स्थानीय सरकारलाई सुझाव

- स्थानीय तहको नीति निर्माण, कार्यक्रम छौठ र विकास निर्माणमा युवाहारूको अर्थपूर्ण सहभागिता सुनिश्चित गराउने नीतिगत प्रावधान गर्ने ।
- युवालाई स्वरोजगार र उद्योगी बनाउन युवा लक्षित कार्यक्रममा जोड दिने ।
- पालिका तथा वडाले प्रवाह गर्ने सूचना सबैको पहुँचमा भएको सुनिश्चित गर्ने ।
- पालिकाकाले तय गर्ने कार्यक्रममा युवा नेतृत्व र सृजनशीलतालाई प्राथमिकतामा राख्ने ।

कथा किनारा

कुसुम बि.क

२५ वर्षकी कुसुम बि.क. BSW तेस्रो वर्षना अध्ययनरत छिन् । उनि सानैदेशि निडर छिन् । समाजना हुने विभेद र अधिकारको बारेमा कुरा राख्न घक भान्दिनन् । कक्षा ११ मा पढ्दै जर्दा उनि “छोरीलाई पढाओ, गारिबी हटाओ” नामक तालिमना सहभागी भएकी थिईन । यसले उनलाई अधिकार र सार्वजनिक सरोकारका विषयमा प्रश्न चर्न सिकायो

तर, सामाजिक सरोकारका विषयमा युवाहरूलाई आफ्ना कुरा राख्न त्याति सजिलो छैन । त्यसमाथि महिलालाई अझै गाहो छ भने, दलित महिलाको अवस्था त्यो भन्दा जाठिल छ । उसै पनि युवाहरू सार्वजनिक सरोकारका विषयमा त्याति घाँसो राख्न्दैनन् । स्थानीय सरकारले आयोजना चार्ने ठोल भेलाहरूमा पनि युवालाई प्राथमिकतामा राखिएन । युवाहरू त्यसै पनि त्यस्ता भेला/छलफलहरूमा सहभागिता हुन रुची राख्न्दैनन् । तर, कुसुमलाई यस्ता भेलाहरू अर्थपूर्ण लाभ्न । ठोल, वडा तथा नगर स्तरमा हुने यस्ता भेला तथा कार्यक्रमहरूमा आयोजकले नबोलाए पनि उनि सहभागी हुन्छन् । उनि आफुलाई पिता नबुझेको कुरा राखिएन । भेलामा प्राय बाठोघाठो र अन्य औतिक निर्माणसञ्चारिय छलफल हुन्छ । त्यस्ता भेलामा महिला बोलेको सुनिएन । बोल्न खोजे पनि बोल्ने अवसर दिइएन । तर, कुसुमले भने आफ्ना कुरा प्रष्ट राखिएन । प्राय पुरुष सहभागीले “छोरी मान्छे भएर पनि सबैको अगाडी यसरि बोल्ने ?” भनेर हतोत्साहित जार्झन् । धेरै पठक भेलामा सहभागी जनप्रतिनिधिले उनको घरमै आएर उनका अभिभावकलाई “तपाईंकि छोरी भेलामा काति कुट्टी भएर बोलेकी ?” पनि भने । तर पनि उनि आफ्ना कुरा राखिरहन्छन् । विशेष चारेर युवा तथा महिलाका नुदाना उनि प्रश्न गरिरहन्छन् । उनले उठाएका नुदाहरूको सुनुवाई नभए पनि अहिले भेलाहरूमा महिला तथा युवाका विषयमा कुरा उठन थालेकार्जन् ।

प्राय जस्तो भेलाहरूमा महिलाको औपचारिक सहभागिता मात्र हुन्छ । उपस्थित पुरुष मध्ये पनि युवाको सहभागिता न्युन हुन्छ । यो अभ्यासले युवाका नुदाहरूले स्थानीय नीति तथा कार्यक्रमहरूमा प्राथमिकता पाउँछन् भन्ने कुरामा विश्वास चर्न सकिएन ।